

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Variæ caussæ, ob quas diuina bonitas homines sinit ab insidente
humani generis hoste vexari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

S. Thom. 1. p. flores tradunt. Ad has vires accedit in illis voluntas & libido
 q. 64. 2. 4. extrema mortalibus damna inferendi. Cur igitur id non fa-
 ciunt? manus illorum ligantur. Quod etiam ex illis Christi
 Luc. 22. 31. verbis discimus: *Simon, Simon, ecce Satanas expetuit vos, ut
 cribraret sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficias fi-
 des tua.* Impeditur igitur, saepe ne noceat; & ut noceat, Dei
 debet sententiam voluntatemque expectare. Tantum potest,
 quantum ille permittit, qui in vnum hominem plus huic car-
 nifici permittit, in alium minus. Cur igitur diabolo, hosti suo
 & hominum, permittit Deus ista? Hosti, aio? immò hosti
 ferocissimo, crudelissimo, immanissimo; hosti corporum tor-
 tori, & animarum insidiatori.

Claud. lib. 1.
 in Rufin.

*Quid tale immanes unquam gessisse feruntur
 Vel Scinis Isthmiaca pinu, vel rupe profunda
 Scyron, vel Phalaris tauro, vel carcere Sylla?
 O mites Diomedis equi, Busiridis ara
 Clementes. Iam Cinna pius: iam Spartace lenis
 Plutoni collatus eris.*

VII. Cur spiritus nequam in homines ingredi gestiari, causa in
 propatulo est; adeò voluntas illius auersa est à Deo, ut quia
 Deo nocere nequit, saltem creaturam illius diuexet: quam eti-
 am idcirco odit, quia Deum odit; & cui inuidet, quod Diuina
 maiestas, relicta Angelicà naturà, in vnitatem diuinæ hypo-
 stasis assumeret humanam. Sicut ergo homines vindicta ar-
 dentes voluptatem capiunt ex occasione vltionis, ita ille dele-
 ctatur, si quibus infensus est cruciantur. Hæ diabolo causæ
 sunt homines arripiendi. Atqui Deus humanum genus amat,
 ei que bene vult, bene facere cupit, cur ergo demones vel im-
 mittit illis, vel permittit, ut cum tanta clade in eos intrent?
 Quomodo hoc cum illius amore, cum bonitate, immò cum ju-
 stitia congruit? Congruit omnino, ut etiam hinc exclamare
 libeat: *Domine, in celo misericordia tua: & veritas tua usq; ad
 nubes. Iustitia tua sicut montes Dei, hoc est, sicut montes maxi-
 mi maxima: iudicia tua abyssus multa.* Et si igitur illam infinitæ
 sapientiæ & prouidentiae abyssum non possumus penetrare,
 sunt tamen nihilominus multæ claræque, etiam in hac Stygia
 tyranni-

Psal. 35. 5.

tyrannide immittenda, vel permittenda, causſæ, vt cogamur dicere: *Domine, in calo misericordia tua*, circa Sanctos tuos ab omni eiufcemodi vexatione immunes; in terris autem, vbi iſta permittis, *veritas tua vſq; ad nubes; & iuſtitia tua ſicut montes Dei*. Cauſſæ enim ſunt hominibus ex ipſa miſericordia, veritate, iuſtitia patefactæ. 1. Ita diſcimus, præter corpora, ſpiritus aliquos eſſe, quod athei negant, vt Deum negent. Fit ergo ipſe hoſtis Dei, teſtis Dei. Cum atheis proſternuntur & Sadducæi. *Sadducæi enim dicunt, non eſſe reſurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum*. 2. Ab his ſpiritibus colligimus, abſonum non eſſe, etiam animam noſtram à corpore liberam, corporis expertem poſſe ſubſiſtere, ac proinde, inſtar Angelorum, immortalẽ eſſe atque æternam; eamq; poſt hanc vitam, aliam viuendi rationem ingreſſuram. 3. Obſeſſorum, tam tyrannicè tractatorum calamitas oſtendit, quantum ſit huius nequam ſpiritus erga homines odium, quanta crudelitas, vnde meritò ab omni eius confortio, auxilio, familiaritate abhorremus. Eſt enim eius confortium fallax, auxilium inutile, familiaritas pernicioſa. 4. Contra tam potentem & durum hoſtem, neceſſariò ad diuinam opem, ad Sanctorum ſuffragia, ad Eccleſiæ ſacros ritus, & Sacramenta currimus. Malus ergo perſecutor boni remedij quærendi cauſſa eſt. 5. Diſcimus ex hac dæmonum vexatione, quàm miſerè accipiat animas peccantium, quas tanquam fortis armatus poſſidet. Ea enim quæ in corporibus cruciatu facit, indicia ſunt eorum, quæ in anima molitur. Longè enim ille ex animabus monſtra efficit deteſtabilia. Facit eas cæcas, vt non videant veritatem; facit ſurdas, vt non audiant monentem; facit mutas, vt peccata ſua non confiteantur; deniq; nihil in corpore deſtruit, quod non ſuo modo etiam in anima corrumpit. 6. Ex cruciatu, quo à ſe poſſeſſos affligit, coniecturam haud obſcurè facere poſſumus de tormentis, quæ patientur in inferno damnati; illi, inquam, qui in æternum ſub omnimoda illius erunt poteſtate. 7. Diſcimus & hinc, quàm longè meliorem hoſpitem poſſimus recipere, nempe ipſum Chriſtum, per SS. Euchariftiam in peſtus noſtrum intrare cupientem, qui identidem ſtat ad illud

O o o o o

oſtium

Act. 23. 8.

Vide Toſſat.

Abulenſ. in

c. 8. Matthæi.

q. 12.

ostium & pulsat; ipsum Spiritum sanctum, qui meritò dulcis hospes anima ab Ecclesia appellatur; ipsam SS. Trinitatem iuxta illud: *Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Quàm isti longè alij melioresque sunt hospites? quàm longè aliter domum, in quam intrant solent ornare? Vt ergo Deo ianua, & fenestra, & totum pectus aperiatur, excludaturque vastator Angelus, finit diuina providentia à dæmone malo infessos ad eò malè tractari.

VIII. Hi omnes, alijq; plures sunt optimi fines, ob quos diuina providentia adamantinas Inferorum portas referat, damnatisq; spiritibus inde exeundi, hominesq; inuadendi facit potestatem. Sed longè aliæ sunt ex parte ipsorū hominum causæ, quæ Deum cogunt, vt, tanquam iustus criminum vindex, dæmones, haud secus ac tortores carnificesq; suos, iubeat in homines insilire, sæuire, furere. Imperat rex militibus suis, vt ciuitatem rebellem armata manu inuadant, spolient, diripiant, incendant; & Deus de cælo aspiciat tot homines sibi indignissimè rebellantes, nec mittat suos hos stygios executores, vt eos lacerent? Audijt D. Paulus, incestum, apud Corinthios, commissum, & zelo Domini exardescens iudicauit, *tradere huiusmodi satana in interitum carnis;* audit & videt mundi Rector longè magis nefanda, & satanam nullum habeat, cui nefarios tradat? Septem dæmonia fuerunt in Maria Magdalena. cur? quia *erat in ciuitate peccatrix.* Tot ergo dæmonia meruit, quot hydræ fuerunt capita. Luxuria enim rarò est sola; ornat se superbè, vt placeat; auarè emulget à iuuenibus opes, quibus se ornet; irascitur, si contemnitur; odit, si non amatur; & quia sine Baccho & Cerere friget Venus, carnem gulosè saginat. Caro autem opprimit spiritum; nec sapiunt terrenis desiderijs cælestia. Hinc acedia. Hæc sunt septem hydræ capita, quorum singulis suis Satan debebatur. Illi enim se subijcit, quisquis illius suggestioni obedit. Malè igitur Deus accusatur, quòd homines diaboli subijciat potestati; ipsi homines dum peccant, se se imperio illius subijciunt; se ipsos igitur accusent. Immo Dei clementiam obstupescant, tam pau-

1. Cor. 5. 5.

Marc. 16. 9.
Luc. 7. 37.

mathe

o o o o o

609